

*Meghalhat, ami halni tud. Testem
és lelkem masírozhat földmélyi
és mennyei seregekben, jajgatok
vagy ünneplek, ahogy a Terv kívánja,
szolgálva dagadt földi urakat,
ahogy a földön szolgáltam.*

*Mert költő voltam – mégpedig jó
költő! Rímeim hízelkedve simultak
női csuklókra, urak vasmarkára.*

*De milyen lesz ez a táj, ha a föld
megkönnyebbül csontjainktól? Milyen
a madárhang, amit emberfül nem hall,
a régi tróntermek, ahol jegenyék
ágaskodnak? Indulatainkat lemossa
a földről egy csendes, szívélyes eső,
mely irgalmatlanabb a halál angyalánál is.*

*Ha majd Odaát forgolódom, éneklek, jajongok,
egy, csak Egyetlen pillantást engedj, Uram.*

fejet ajándékba nem adunk,
levágatod? égi orbita várja...”
FENYEGETÉSEK